

عنوان مقاله:

بررسی وضعیت معماری فردی و عدالت اجتماعی در شهر تهران (نمونه مورد مطالعه: منطقه 22 تهران)

محل انتشار:

سومین کنگره بین المللی عمران، معماری و شهرسازی معاصر (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

مریم ابراهیمی - کارشناس ارشد معماری، مسئول مکاتبات

مهرگان ابشوری - کارشناس ارشد معماری

فاطمه حیدری - کارشناس ارشد معماری

خلاصه مقاله:

معماری فردی به معنای تاثیر تفکرات فرد معمار در امر ساخت و ساز چهره و هویت شهر تهران، در بیشتر مناطق منجر به نوعی بی عدالتی فضایی جهت دسترسی شهروندان به خدمات و امکانات شهری منطبق بر محدوده قانونی و حقوق شهروندی آنان شده است تا جایی که بیشتر کاربری های شهری بدون توجه به نیاز و حق شهروند و به خواست و اراده معماران و یا گروهی اندک از تصمیم گیرندگان حوزه مدیریت شهری و اعمال قدرت، احداث می شود. کاربران عصر حاضر در پی ارتقاء سطح کیفیت زندگی و مسئولان شهرها به دنبال گسترده کردن کمی و کیفی نوعی شهروندگرایی هستند، از این رو نوشتار حاضر در نظر دارد به روش تحلیلی-توصیفی و از طریق استدلال عینی و پرسش نامه، آراء شهروندان منطقه بیست و دو شهر تهران را جمع آوری؛ سپس این رابطه دوسویه شهری را بررسی و نتایج کاربردی آن را ارائه نماید.

کلمات کلیدی:

معماری فردی، تفکر معمار، عدالت اجتماعی، حقوق شهروندی، دیدگاه قدرت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1002498>

